

TERMINAALI

LOKAKUUN 17, 1991 Edarin vaalit lähestyvät, äänestä TEEKKARIA! NUMERO 3

WAPPPPPPPPU !!!!!

On ainakin tulossa. Se Wappu siis ...

Ja koska ainakin virallisesti tämä on fuksinumero, niin mainitaan nyt jotain fukseillekin sopivaa. Fuksius on eräänlainen vakava tauti, johon on vain yksi pätevä lääke. Fuksiksitulemista seuraavana Wappuna siitä on mahdollisuus päästää eroon, MUTTA vain jos on "kiltti" ja noudattaa KAIKKIEN vanhempien tieteenharjoittajien ehdotuksia ja opastuksia.

Eli ottaen esimerkin omasta hamassa menneisyydessä olleesta fuksivuodesta, aikana jolloin vielä fuksit olivat fukseja, aurinko paistoi lämpimästi, fuksit olivat aktiivia ja ennen kaikkea olut ei kusettanut. Joten kysykää vaikka keneltä vanhemmalta TEEKKARILTA, niin fuksien taso on vuosi vuodelta laskenut ja tänä vuonna on teidän pyhä velvollisuutemme osoittaa meille se, että te kenties joskus hamassa tulevaisuudessa, ehkä tulette, tai ainakin osa teistä, ansaitsemaan sen kaikkien tavoittelemän pyhän arvoinimen **TEEKKARI**.

Mutta kuten Suureen Kirjaan on kirjoitettu (Laulukalu) ihmeitä sattuu, ja fuksikin voi olla melkein teekkarin arvoinen, mutta miksei ikään meidän fuxit, miksei ?! Anteeksi tämä vuodatus (fuxit tämä anteeksipyntö ei koske teitä), mutta ensimmäisessä omassa fuksien tapaamisessa oli ainoastaan murto-osa

fukseista paikalla, jo tämä oli tarpeeksi paha juttu, mutta sitten sain kuulla erittäin, ERITTÄIN järkyttävän uutisen ja paikalla olleet voivat todistaa, että minä tämän järkyttävän uutisen kuullessani riensin ja ja ja ostin OLUEN ja minä kun en lainkaan pidä oluesta, joten järkytyksen todella täytyi olla suuri (vai ei Harri pidä oluesta toim.huom.). Tässä se sitten tulee:

*Ei P**kele ensimmäistäkään TYTTÖFUKSIA!*

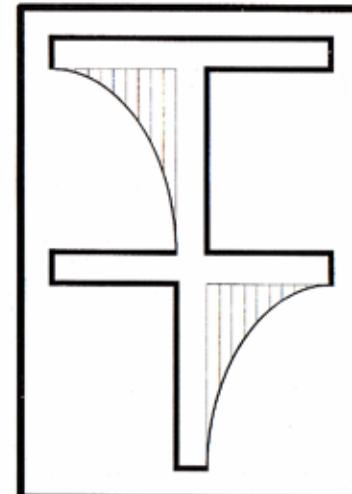
Luonnollisesti syy tästä ei aivan täyssin lankea fuksien päälle mutta osa ainakin, sillä miksei osa nykyisistä fukseista ajatellut muita ja mennyt muualle ja päästäänyt siten kenties jonkun uuden (jos tässä mainitsen jonkin aidon nimen muut tappavat minut, joten) tyttöfuksin (raukkamaista, eikö totta). Mutta koska suurin syyllinen pitää jostakin löytyä niin minä määrään siksi, pääsyyliseksi siis (Vende okei et sinä) pitkän miettimisen jälkeen (noin 10 sek) en löytänyt muita sylliisiä.

Mutta sanottakoon tässä vielä fukseille yksi varoituksen sana, opiskelkaa -- siksi te olette tänne tulleet, mutta opiskeluun liittyy muutakin kuin luennot, käykää laululilloissa, saunaillolilla ja kaikenlaisissa pippaloissa, siellä te tapaatte tuttuja, saatte kavereita ja uskon että teille varmasti järjestetään tilaisuuksia käydä monissa eri paikoissa ja tapahtumissa.

Joten Wappua odotellessa.

SISÄLLYSLUETTELO

- 2 WAAAAPPPII!!!
- 4 Puheenjohtajan palsta
- 5 Tupsufuki tarinoi
- 6 Tietoa tietokoneesta tiedottomille tietofukseille
- 10 Ja vesi oli mustaa...
- 12 Lanamäet tiukkana
- 14 Juuret - 2
- 16 Rumien naisten suuri salaisuus
- 20 Valtakunnalliset jäynäkisat
- 23 Otteita fuksicursiolta

TERMINAALI

Oulun Tietoteekkarit ry:n pää-äänenkannattaja

Julkaisija: Oulun Tietoteekkarit ry,
Linnanmaa, 90570 Oulu
Email: terminal@stekt.oulu.fi

Päätoimittaja: Harri Annala
Art director: Juha Kokkonen
S&M kolumnisti: Vesa Timonen
Toimituksen sihteerikö: Ulla Elsilä

Tämän teoksen kopioiminen on tekijänoikeuslain (404/61, muut. 898/80) ja valokuvalain (405/61, muut. 898/80) mukaisesti kielletty lukuunottamatta Suomen valtion ja Kopisto ry:n tekemässä sopimuksessa tarkemmin määriteltyä osittaisista kopiointia opetustarkoituksiin. Toimitus jättaa kirjoittajille vastuun heidän mielipiteistään.

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

Syksy on *taas*. Ja uudet opiskelijat. Ja ne opinnot. Ja tämä per**leen juttukin. Koska lehti on pääasiassa fuxinumero, yritän edes sitten kertoa jotain utta.

Lehden ilmestyessä moni, toivottavasti suurin osa, on sitten ollut fuxisaunassa. Ja pienryhmähjaajinnekkin olette tutustuneet, kaiketiljonkinverran toisiinnekkin. Tunnette siis jonkinverran kiltaa ja se toimintaa.

Illanvietot ja pienryhmähjauks ovat kuitenkin vain osa killan toiminnasta. Jokapäiväisempiä asioita ovat ilmoitustaulu ja kopiokone, hävetkää jos ette tiedä missä ne ovat. Eriaiset excursiot (mm. fuxicursio, kotimaan sellaiset ja ulkomaille noin kerran vuodessa tehtävät pidemmät) levittävät killan mainetta Oulua pidemmälle. Kulta on myös suhteiden kehittäjä ja ylläpitäjä sisarkiltoihin, osastoon ja muuallekin yliopistoon sekä yritysmaailmaan.

Lyyhesti siis: Kulta on jäsentensä etujärjestö opiskeluun ja vapaa-aikaan liittyvissä asioissa.

Jos ette ole vielä huomanneet, niin pian kyllä huomaatte, että opiskelu yliopistossa on sen varsinaisen päättämisen ja laskemisen lisäksi paljon muutakin. Koska yksittäisellä opiskelijalla on suuri vapaus (ja samalla vastuu, muistikaa) omissa opinnoissaan, voi niitä järjestellä aika hyvin. Aikaa riittää lukemisen lisäksi hyvin urheiluun ja kultatoimintaan yms. hauskempaan puuhailuun. Kultatoiminta ei toisiaankaan ole palkatonta työtä, vaan hassunhauskaa toimintaa, josta on paljon hyötyä jatkossa (mm. suheet yrityksiin).

Killan toimintaan pääsee parhaiten mukaan osallistumalla. Mihinkö? Esimerkiksi hallituksen (juoksevia asioita hoiteleva poppo, koordinoi killan toimintaa) kokouksiin kiltahuoneessa tiistaisin noin kello 12:15 alkaen. Killan hallitus valitaan kalenterivuodeksi kerraltaan, ja muutama aktiivinen phuki on joka vuosi valittu mukaan. Hallituksen kokouksissa on kaikilla killan jäsenillä puheoikeus, ja omia asioitaan voi vapaasti tuoda esille. Äänestysjärjestelmä hallituksen kokouksissa on vain varsinaisilla hallituksen jäsenillä, mutta killan historiassa on äänestetty aijnostaan kerran (kiltalehden nimistä, palkintona oli korillinen virvoitusjuoma :).

Myös kaiken muun toiminnan kautta pääsee toimintaan osallistumaan aktiivisemmin. Kiltalaiset ovat myös hyviä auttajia. Älä turhaan mieti "mistä saa prujut peruskurssi ykköseen?" tai "missä on lähin alkoholiliike?" tai "miten pirskatissa saan zmodemin toimimaan yliopiston verkon läpi?", vaan kysy joltain. Rahaongelmissä (paitsi jos rahaa on liikaa :) on kuitenkin syytä kääntyä jonkun muun tahan puoleen...

Killan yleisiä kokouksia järjestetään normaalista kaksi kertaa vuodessa. Loka-joulukuussa on vaalikokous, jossa valitaan tulevan vuoden hallitus ja keväällä on sitten vuosikokous, jossa hyväksytään menneen vuoden raha-asiat ja suunnitellaan samat jutut alkaneelle vuodelle.

Tässä alkajaisiksi, kyselkää lisää.

Paavo T. Leinonen (alias PTL),
killan hallituksen pj

TUPSUFUKSI TARINOI

No niin, tässä sitä ollaan viimeisiä kertoja tälle keväälle consolia kituuttamassa. Edessä on lähtö Valtakunnallisen kuntoutuskeskuksen järjestämälle useamman kuukauden laihdutuskurssille, mutta ennen kuin täältä liukuen, niin ajattelin pahan varoitella teitä uusia fukseja, jotka olette osoittaneet harvinainen kypsyyttä ja harkintaa valitessanne OYTTK:tietotekniikan koulutusohjelman toiseksi kodikseenne. Sillä koti tästä tulee, ainakin pommarista. Useimmille.

Mitäs ent. fuki muistaa syksystä. Kaikki oli utta, laitos oli niin hemmetin ison tuntuninen, että meni pari viikkoa ennen kuin ei enää aamulla tarvinnut etsiä kompassia laukusta. Pienryhmäjako tapahtui sujuvasti, eihän siinä hötäkässä uunituore fuksi uskaltanut mitään muuta kuin seurata omaa tupsu-kotsaista paimentaa. Siinä tulikin samalla hyvin tutuksi koko pienryhmä, porukka jonka kanssa oli hyvä hortolla syksyn tummetessa ulkopuolella.

Tietokoneet? Mitäs ne ovat? Fuksi saa harjoitellaan OTiTin omaan SUNiin tunnuksen voidakseen töppääillä kunnolla, ennen kuin saa tunnuksen stekteihin, sähköpostaston suurempien koneisiin. Huomattava etu, sillä esim. sisar-kiltamme SIKin porukat pääsevät kope-loimaan UNIX-koneitten suloja vasta suoritetuaan UNIX- ja C-kurssin. Lasten leikkiä... Mussu-dossi vehkeitä löytyy sieltä sun täältä, ei pääse pulaa yllättämään. Mutta eihän tietofuksina olo suinkaan ole pelkää päättäneen tuijottamista. (Sanoo henkilö, joka takoi niitä koko ajan...)

Ei, opiskeluintoisille riittää matematiikkaa (huipputarkeää!), fysiikkaa (paljon), englantia (Gordon on huippu), matematiikkaa, em. UNIX- ja C, tietokoneen käyttö, matematiikkaa ja paljon muuta. Ei ne asiat lukemalla lopu!

Parit tentitkin olisi fuksin hyvä saada läpäistä, muuten saattaa seuraavana syksynä, kun hakee lainaa, tulla ikävä yllätys eteen, tarvitaan väh. 15 ovaria taskuun, ennen kuin lainaa irtoaa.

Mutta hetkinen, älkääs nyt kaikki pelkkiä opin-toviikoja metsästää! (Vrt. Terminaali 1/91 toim.huom.) Killan toiminta tarvitsee paljon uusia innokkaita fukseja, jos ei muuten, niin nakitettavaksi. Eihän nyt teekkari tee mitään, minkä voi laittaa fuksin tekemään! Tottapuhuen, menkää mukaan, siinä saa paljon kaveria ja huomaa ääkiä viettäneensä vuoden tietofuksina. (Ei ne vanhemmat ole sen kummempia kuin te fukiitkaan, niillä nyt vain on tupssulakki päässäl!) Hyvä konsti on mennä pokkana killan hallituksen kokouksiin istumaan. Siellä saa aukoa päättää, oikeassa paikassa, taikka olla vain ihan hiljaa ja diffuusio avulla siirtyä mukaan killan toimintaan. Ja sitähän on vaikka kuinka paljon.

Meidän porukkamme tekee parhainpansa ollakseen Oulun aktiivisin kulta. Sekin riippuu teistä... Hyvä kikka saada tietoa siitä, mitä porukat ovat tehneet menneinä vuosina on lukea Terminaaleja, niitä ei tosin taida olla moniaakaan kappaleita, mutta kysykää vaikka omilta pienryhmähjaajiltanne. Aina sitä joku on omansa säilyttänyt.

Ja sitten tulee WAPPU! Ja kun on rypenyt, ollut mukana tempauksessa ja uinut, jollain lailla, niin voikin hyvillä mielin painaa uuden, vielä puhtaan tupsu-lakin pähänsä, sekä YRITTÄÄ saada aikaan kelpuutettava solmu... Sitten ollaankin jo teekkareita, tosin tupsufukseja kaikille vanhemmille tieteenharjoittajille. Mutta mitäs pienistä, pian se kesä menee ohi ja pääsee itse pompottamaan fukseja, elämä hymyilee ja opintoviikkojen metsästyskausi alkaa.

ANTTI KYLLÖNEN
TOMMI SAARINEN

TIETOA TIETOKONEISTA TIEDOTTOMILLE TIETOFUKSEILLE

Yleistä

Tietofuksi! Tietokoneet liittyvät erittäin integroidusti elämääsi! Seuraavassa me vanhemmat tieteenharjoittajat haluamme hieman selvittää tiettyjä asioita ja opastaa Sinut mahdollisimman jouheasti tehotkaaseen yliopiston tietokonemaailmaan. Omasta mielestämme ns. opintojen edistyminen on toissijaisista verrattuna GURUksi tulemiseen, joka kuitenkin antaa sattumalla lisäpotku edelliseen. Joten, Sinun kannattaa kiinnostaa asioista jo varhaisessa vaiheessa itsenäisesti, jotta opinnotkin sujuivat vaivatta. Lisäksi on huomattava, että asianharrastajien parissa syntyy kaikenlaista kivaa, kuten ohjelmia. Muista, että vanhemmilta tieteenharjoittajilta voi aina kysyä apua - korkeintaan emme osaa vastata.

Oitsun

Oulun Tietoteekkarien kiltakoneena on SUN 2/120-työasema, jonka kutsumanimi yliopiston verkossa on oitsun. Kone on sähköosaston pommisuojaassa kiltahuoneen vieressä ja sen ylläpidosta vastaavat tietotekniikan opiskelijat. Oitsuniin saavat käyttäätunnusken kaikki kiltalaiset, mikä käytännössä tarkoittaa sitä, että fuksit saavat tunnusensa varsin pian, niin halutessaan ja voivat alkaa soveltaa käytäntöön UNIX- ja C-kielen kurssilla opittuja asioita. Oitsunin konsolilla voi käyttää suntools-nimistä ikkunointiohjelmaa, joka mahdollistaa useamman komentotulkin pitämisen näytöllä samanaikaisesti.

Stekt

Sähkötekniikan osaston tietokonelaboratoriossa on opiskelijoiden käytössä Sun SPARCStation -työasemia (tällä hetkellä koneita on kolme kappaletta; stekt, stekt1 ja stekt2). Koneisiin saa käyttäätunnusken suoritettuaan kurssin UNIX- ja C-kieli. Käyttäätunnusta tarvitaan muutamien harjoitustoiden tekemiseen, mutta koneita saa käyttää vapaasti muulloinkin. Koneeseen on asennettu lukuisia varsin hyödyllisiä ohjelmia, mm. Frame Maker julkaisuohjelma, jolla kiltalehtemmekin tehdään, TeX, matlab, prosa, X11, muitamia ohjelointikieliä jne.

Otitbin

Tietotekniikan opiskelijat ylläpitävät ns. opiskelijahakemista stekt:ssä (myös rainbow:ssa ja phoenix:ssa, katso edellä) jonka polku on /otit/otitbin. Tähän hakemistoon asennetaan opiskelijoiden tarvitsemia ohjelmia ja muuta asiaan liittyvää aineistoa (esimerkiksi tavallisimpien UNIX-ongelmien Frequently Asked Questions-lista, josta on monesti apua). Jos luulet tarvitsevasti jotain ohjelmaa, jota joku muukin haluaa käyttää, ei siis kannata asentaa sitä jokaiseen kotihakemistoon erikseen, vaan antaa lähdekoodi (tai viite sen löytämiseksi) ylläpitäjille ja me hoidamme loput. Otitbinä pääsee käyttämään välittömästi stekt:stä, kunhan hakupolku on asetettu oikein. Käytämällä otitbinä säästät levyltilaa ja annat muidenkin opiskelijoiden käyttää hienoja löytöjäsi (tai omia ohjelmiasi) ja olet entistä

sosiaalisempi. Ylläpitäjistä toimekkaimpia lienevät allekirjoittaneet. Tässä vaiheessa lienee hyvä muistuttaa muutakin otitbinin tilasta: koneen vaihduttua SUN3-arkkitehtuurista SPARC-arkkitehtuurui monia ohjelmia puuttuu vielä vakiokalustosta. Ottakaa yhteyttä, opiskelijoita ei kannata pelätä. Asennamme kaiken heti kun kerkeämme. MAINOSTAKAA myös tästä mahdollisuutta - aivan liian usein näkyy esim. pommarissa fuksiparkoja, jotka kehuvat instanneensa saman ohjelman kymmenen kotihakemistoon - jokainen käyttää itseensel.

Phoenix, rainbow

ATK-keskuksella on kaksi pääasiassa opiskelijakäytöön varattua konetta: DECSYSTEM 5500 (phoenix) ja IBM RS/6000 (rainbow). Näihin saa halutessaan käyttäätunnusken täyttämällä ATK-keskuksen neuvonnasta saatavan hakemuslomakkeen.

Phoenixin on liitetty 10 X-pääteitä, jotka sijaitsevat huoneessa TK130. Samassa paikassa on myös rainbow ja siihen liitetty 2 X-pääte. X-pääteet ovat graafisia pääteitä, joissa pyörii X Window System -ikkunointiympäristö (lyhyemmin X). X:lle on ominaista se, että prosessointi voi tapahtua fyysisesti toisissa koneissa ja pääte näyttää vain verkon kautta tulevan graafisen datan (ikkuna, kuva tms.).

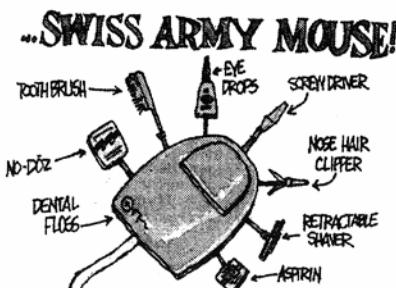
Molemmista koneista löytyy stekt:n tapaan hakemisto, jossa on opiskelijoiden asentamia ohjelmia. Hakemistopolku phoenixissa ja rainbow:ssa on /usr/sbin. Katso tarkemmin kohta otitbin.

Pääteet

Tietokoneita käytetään pääteiltä. Pääteitä löytyy yliopistolta lukuisista päätehuoneista, joista tietotekniikan opiskelijoille ehkä tutuina ja läheisin on sähköosaston X2-kellari, myös

VIHDOINKIN SUOMESSA!

Swiss Army-mouse on pitkällisen kehityksen tulos, jossa pääpaino on ollut teekkareiden toiveilla. Uusi hiiri onkin oiva apuväline excursiolle. **Tilaa ennen kuin ne loppuvat kesken!**

Hiiret tilataan yhteistilausena. Leikkaa oheinen tilauslomake irti ja palauta se OTiT:n kopiotukeen viereiseen vihreään laatikkoon.

Nimi _____

Osoite _____

Postitoimipaikka _____ Postinumero ÅO _____

Luottokortin n:o _____ Pankkitilin n:o _____ Kengän n:o _____

pommariksi kutsuttu. Pommarista löytyy alussa mainitun otitsunin lisäksi myös 10 kpl päätepalvelijassa kiinni olevia päätteitä. Päätepalvelijan kehotukseen "Yes, Boss>" sopii vastata vaikka "c otitsu", jolloin pääsee yhteyteen kiltamme koneeseen.

Muita päätehuoneita ovat esimerkiksi koneen mikroluokka KO101, jossa olevista koneista pääsee yo:n verkkoon vaikkapa kermitillä. Mikrolabrassa TF103 on myös muutamia koneita kiinni verkossa päätekäytöä varten. Verkon kautta voi imeä tietoliikenneohjelma käyttäen ohjelmia käytettäväksi omassa koneessa. Mikrolabran koneita voi käyttää harjoitustöiden yms. tekemiseen, varaamalla koneen käyttöönsä kirjoittamalla nimensä varauskirjaan. Labrassa on laserkirjoittimia, joilla saa aikaan varsin laadukkaita dokumentteja.

Salissa L9B on päätteitä, jotka ovat kiinteässä yhteydessä yliopiston IBM ES/9121-260 -keskuskoneeseen (finou). Koneen VM/XA-käyttöjärjestelmän käytön oppiminen voi olla vähän UNIXia hankalampaa ja jos koneeseen tunnuksen hankkii, kannattaa mennä ATK-keskuksen järjestämälle kurssille.

ATK-keskus

ATK-keskus huolehtii yliopiston tietoliikennerkon, siihen liitettyjen laitteiden ja yleisten atk-luokkien kehittämisestä ja ylläpidosta. ATK-keskuksesta saa myös joitain julkisohjelmia sekä opastusta laitteiden käytössä, lähinnä erilaisten kurssien muodossa. Kurssit ovat yliopiston opiskelijoille ilmisia.

IRC

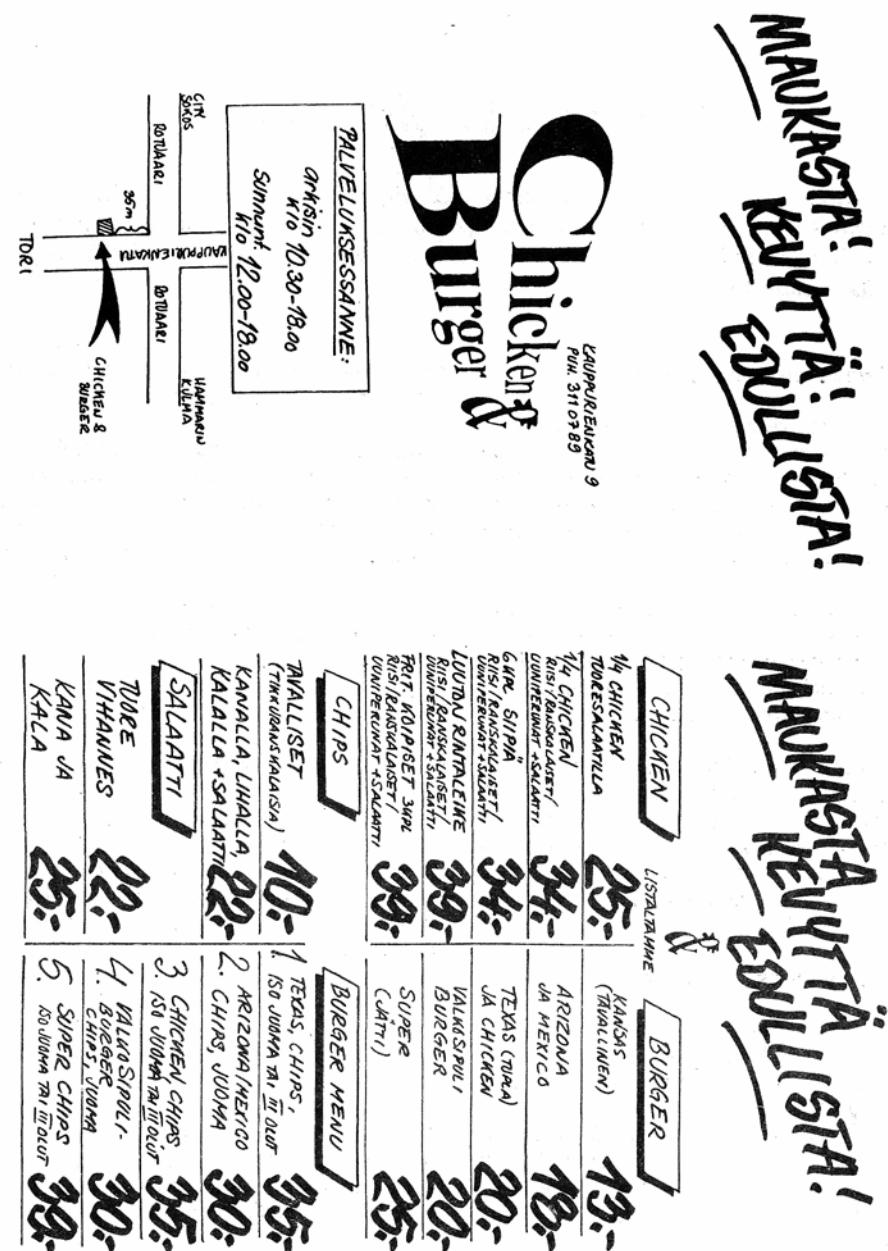
IRC eli Internet Relay Chat on Jarkko Oikarisen vuonna 1988 Oulussa luoma monenkäyttäjän reaalialaikainen keskusteluhjelma, jossa tällä hetkellä lienee jatkuvasti yli 200 käyttäjää useista eri maista (Pohjoismaat, Eurooppa, USA, Japani).

Yhteydenottoa varten tarvitaan ohjelma, jonka kolme yleisimmin levinnyttä versiota (irc, irc2 ja irchat) löytyvät opiskelijakoneista (esim. stekt:ssä otitbinistä). Periaate on paljolti samanlainen kuin radioamatöörityöskentelyssä, mutta keskustelun-aiheita ei ole teoriassa mitenkään rajoitettu. Tietty etiketti kuitenkin on ja yleiset kohteliaan keskustelun kirjoittamottomat säännöt ovat voimassa (vaikka tämä harmittavan usein unohtuu). IRC:ssä tapaat oululaisia opiskelijoita, muiden suomalaisien korkeakoulujen opiskelijoita ja muiden maiden opiskelijoita (myös muita irciläisiä on mutta pääosin käyttäjäkunta koostuu opiskelijoista). Kansainvälisyys siis taataan. IRC on myös hyvä ajanviettä (nimimerkki toinen allekirjoittanut, joka on viettänyt suurimman osan ajastaan IRC:n pyörteissä viimeiset kolme vuotta ja alkaa vasta nyt päästä koukusta irti).

Uutiset

Kansainvälisen yliopistotietokoneverkon yksi mielenkiintoisimmista palveluista on uutispalvelu, joka jakautuu moniin satoihin eri asioita käsitteleviin uutisryhmiin. Sana 'uutiset' on ehkä hieman harhaanjohtava sana, sillä käytännössä suurin osa informaatiosta on keskustelua ja mielipiteiden vaihtamista. Tosin osa viesteistä on myös uusia asioita käsitteleviä, joten tästä palvelua ei missään nimessä kannata sivuuttaa olankohautuksella. Ouluun on perustettu pari vuotta sitten paikallisiakin uutisryhmiä, joista on hyvä aloittaa - niihin ei koskaan tule liikaa viestejä. Hyvän esimerkin saa TKK:n tky.*-ryhmistä, joissa keskustelua käydään huomattavasti enemmän.

Uutisia voi kirjoittaa ja lukea kuka tahansa, jolla on käyttäjätunnus yliopistoverkkoon liittyneessä koneessa, kun tutustuu käyttämään uutisohjelmaa, (esim. rn, nn, vn, GNUS) joiden käytöstä saa myös apua vanhemmilta tieteenharjoittajilta (esim. allekirjoittaneet).

JA VESI OLI MUSTAA...

Kesän jälkeen on syytä ottaa kasvoilleen taas se perusynseä ilme, joka aina talvisin kaunistaa kasvojamme. Ynseä ilme on helpompi saada aikaan, jos olet ynseä ja kaikin puolin elämääsi kyllästynyt. Lue tämä, niin saat kesäfilingin parhaiten poistettua. Kylmää ja sateista talvea.

Tiedän olevan hyvää ja kaunista

Hän eli lapsuutensa kauniissa kaupunkilaislähiössä kauniiden vanhempiensa kauniissa kodissa. Hänellä oli paljon ystäviä, jotka olivat salaa hänelle kateellisia, koska heidän omat vanhempansa olivat tavallisia makkaraa popsvia isovatsaisia mattimeikäläisiä.

Birgitta ei kuitenkaan ollut onnellinen. Hänen tuntui, että isä vierasti häntä jotenkin, ja hän olikin aina vaivautunut isänsä seurassa. Isä ei koskaan tiuskutti tai kurittanut häntä vaan oli jopa liiankorrekti lastaan kohtaan.

Isä ei ollut niin korrekti äitiä kohtaan, vaan oli kosketteli ja suuteli tätä tämän täästää sekä makasi hassunkurisesti äidin kanssa päälekkäin. Birgitta sattui kerran heräämään keskellä yötä tuttuun rytmikkäaseen ääneen ja meni kysymään isukiltaan ja äiteliiniltään, mikä on hätnä.

Onnellinen hetki elämässä

Pienet jalat tassuttelivat mattoa pitkin ja rytmikäs ääni lakkasi. "Vem är det? Gitta?" kysyi äiti hiukan hämmentyneenä. Birgitta sanoi olevansa janoinen ja haluavansa lasin lämmintää maitoa. Äiti kuiskasi isälle jotain ja isä tulikin kohta keittiöön lämmittämään maitoa. Isä sanoi Birgitalle, että silloin kun Birgittalla alkaa kuukautiset on hänien elämänsä onnellisin päivä ja että sinä päivänä

hän ostaisi Birgitalle suurimman suklaakonvehtriasian, mitä kaupasta löytyy.

Ahaa. Isän kylmyys johtuu siitä, ettei Birgitan kuukautiset olleet vielä alkaneet. Birgitta odotti innolla päivää, jolloin kuukautiset alkaisivat. Kun hän täytti 10, hän tutki joka aamu housujaan löytääkseen niistä punaista todisteena kuukautisten alkamisesta. Punaista ei vaan millään tahtonut tulla ja isä sääily kylmän etäisenä hänelle.

Birgitta itki usein itsensä uneen huomattuaan housujen olevan aina vain ilman punaista. Viimein hän päätti, että asialle on tehtävä jotain. Hän käveli salaa keittiöön ja otti sieltä terävimmän veitsen, minkä löysi. Hän meni veitsen kanssa yläkertaan ja lukitsi huoneensa oven. Huoneessaan hän otti housunsa pois jaloistaan ja viili vietsellä pienien haavan polveensa. Polvesta alkoi tiristä verta. Birgitta laajensi hiukan viiltoa ja kohta verta tulikin jo kohtalaisesti. Hän hieroi pikkuhousujaan haavaa vasten ja hymyili huomatessaan niiden muutuvan aivan verisiksi.

Kun isä tuli töistä, Birgitta juoksi riemuissaan tämän syliin huutaen riemuissaan: "Pappa nu har dom börjat!" Isä kysyi hiukan ihmeissään, että mitkä ovat alkaneet. Kuultuaan vastauksen hän menikin miettilääksi. Nuoren tytön riemukkaat kasvot alkoivat jo hiukan tummua ja muuttua totisemmaksi. Isä ei näyttänyt yhtään iloiselta.

Keräsin vehkeet ja kävelin pois

Eikö nyt olekaan isän elämän onnellisin päivä? Birgitta kysyy isältään, eikö tämä ymmärrä kuukautisten alkaneen lapsellaan. Isä vastaa hiukan käsittämättömästi, että kyllä hän ymmärtää käskien samalla Birgittaa pukemaan vaatteet ylleen ja etsimään kaikki tavaransa lähtöä varten.

Isä saattaa tyttärensä kasseineen junalle ja sanoa tälle, että nyt saat opetella tulemaan toimeen omin nokkinesi ja että apua on turha ruveta vinkumaan häneltä. Birgitta sanoo isälleen: "Men du lovade köpa mej den största choko-box som finns när Dom börjar.." Isä katsoo levottomana ympärilleen ja menee läheiseen kioskiin ostaa pienimmän ja halvimman suklaarasian, minkä löytää.

Juna saapuu viheltäen ja Birgitta astuu sisään suklaarasia kädessään. Hän istuu paikalleen ja katsoo ikkunasta, kun junta alkaa hiljakseltaan liikkua. Birgitta yrittää

mennessään vielä vilkuttaa isälle, mutta isä ei katso taakseen kävellessään kohti työshdemesuaan. Birgitta ottaa rasiastaan yhden suklaan ja alkaa nälissään mussuttaa sitä. Suklaa maistuu pahalle ja pian tytön uuden leningin rintamuksilla on pieni oksennus-läkkä muistuttamassa isän onnellisimmasta päivästä.

Birgitta tutustuu Alan Mieheen

Birgitta ei tiedä millä asemalla pitäisi jäädää pois ja hän jää vasta päätepysäkillä. Paikan nimi on Oulu ja paikka on åikein kylmä ja tuulinen. Illalla joku kiltinnäköinen setä antaa hänelle tikkarin pyytäen tyttöä samalla mukaansa läheiseen taloon. Birgitta sanoa, ettei hän ymmärrä suomea, mutta tikkari maistuisi kyllä. Setä saa loppujen lopuksi tytön suostuteltua mukaansa asunolleen ja tikkarin jälkeen kiskoo housut itseltään pois, paljastaen ponnahtaneen pelottavan-näköisen esineen housistaan. Kiskoessaan Birgitan hentoja housuja pois tytön ohuilta jaloilta hän huomaa veriset pikkuhousut.

"Mitä ihmettää; joko sinulla on alkanut kuukautiset?" setä kysyy vieraalla kielellä. "Niin totta kun olen Alan Mies, en noin vanhoihin naisiin koske!" huutaa tämä vielä raivokkaasti. Hän heittää tytön ulos asunoltaan ja viskaa vielä käyntikorttinsa sekä tyhjän Sorbus-pullon perään. Kortissa luki vielä "Oulun Tietoteekarit". Nuori neitomme otti tämän salaperäisen kortin mukaansa. "Vielä joskus minäkin tahdon tuollaisen kortin", hän ajatteli kävellessään kylmä keskustan katuja.

Tervetuloa opiskelemaan fuksit!

Nyt hän on tavoitteessaan. Pääsykokeet menivät läpi ja opiskelu alkaa. Hän on OTiTin uusi fuksi ja hän ihmettelee, kun Alan Miehet luovat himokkaita silmäyksiään häneen. Kuukautiset eivät ole vieläkään alkaneet.

LANAMÄET TIUKKANA

Kukaan ei sano asiakkaalle, että ravintolaan ei pääse sisälle ihonvärin takia. Tummaihoisen asiakkaan tulo aiheuttaa järjestyshäiriötä, sanoo ravintoloitsija Sirpa Lanamäki halutten siten kumota käsitykset rotusyrjinnästä. Lanamäen mukaan kysymys on yrittäjän halusta pitää yllä järjestystä, säilyttää suhteet paikalliseen poliisiin, sekä turvata liiketoiminta, sillä jatkoikaluvan epääminen vuodenvaihteen tienoilla aiheuttaa noin kahden miljoonan markan myyntitappion.

Minä näen asian vastakkainasetteluna. Ravintola Martin oli Rock Cafe ja auki kello kahteen. Vuoden vaihteen jälkeen poliisi ei antanut enää jatkoikalupaa, koska järjestyshäiriöitä oli jatkuvasti, Sirpa Lanamäki selostaa.

Hänen mukaansa tappelut johtuivat siitä, että sisään pääsivät lähes kaikki halukkaat, ja jatkoikapaikkaan kerääntyi myöhäisillan tunteina runsaasti eri ravintoloista tulevia ihmisiä.

Jatkoajan epäämisen vuoksi Sirpa Lanamäki sanoo myyntitappioita tulleen noin kaksi miljoonaa markkaa. Uusi jatkoikalupa loppuvuodeksi tuli kesäkuun puolivälin tienoilla, jolloin Sirpa ja Jouni Lanamäki loivat uuden liikeidean eli Karaoke baarin.

Karsimme asiakkaita kovalla kädellä, koska meillä on siihen oikeus ja vastuu. Se on tavallaan sama asia, kuin joidenkkin ravintoloiden tiukka linja pukeutumisessa. Asiakasvalinnalla haluamme välttää järjestyshäiriöt. Jos niijä tulee, niin jatkoikalupa menee taas, menetämme asiakkaita ja joudumme irtisanomaan henkilökuntaa noin 50 henkilöä. Onko siinä mitään järkeä, Sirpa Lanamäki kysyy.

Ulkomalaistoimistokin kyseli

Lehdissä kerrotaan jatkuvasti muunmuassa pakolaisen ja suomalaisen, sekä romaanien ja valkoisten välistä tappeluista. Emme halua ottaa riskejä, että menetämme asiakkaita ja pätevät, nuoret ihmiset joutuvat

sitten työttömiksi. Se on paljon suurempi asia kuin, että pääsevätkö pakolaiset ravintolaan, Sirpa Lanamäki kertoo.

Hän korostaa, että kysessä ei missään nimessä ole rotusyrjintä, vaikka ulkomalaistoimistokin on ollut yhteydessä. Selostin asian ja siellä ymmärettiin ihan täysin perustelumme. Siinä selviti myös, ettemme ole rotuerottelijoita. Meillähän on muun muassa kiinalaisessa ravintolassa ollut jo kuuden vuoden ajan kiinalaisia kokkeja, hotelleissamme käy monia eri kansallisuuksia ja matkatoimiston johtajana toimiessani olen tavannut hyvin monia erilaisia ihmisiä, Sirpa Lanamäki luetteelee.

Tumma ei aloita tappelua

Kova karsinta jättää ulkopuolelle myös muita asiakasryhmiä, lähinnä "rähinätyypejä". Kyse on vain ja ainoastaan tästä paikasta, jossa on jatkoika. Meillä on neljä muuta ravintolaa, johon sisälle pääsevät kaikki, sillä ne ovat auki kello yhteen, Sirpa Lanamäki selostaa.

Lanamäet haluavat säilyttää suhteen paikalliseen poliisiin, sillä jatkoikapaikat ovat erityistarkkailussa. Luulen, että meidän ravintolamme vielä erityisemmin, ja sen vuoksi meidän on karsittava häiriötekijät pois.

Huhtikuussa hyväksyttiin uusi ravintola- ja majotusasetus, joka tulee voimaan ensi vuoden alussa. Siinä vedotaan järjestyskenpitoon. Tummaihoiset eivät aloita tappelua. Suomalaiset sen aloittavat. Ehkä taustalla on mustasukkaisuutta tai joitakin aggressioita. Ärsyke voi kyetä pinnan alla esimerkiksi jonkin televisio-ohjelman perusteella ja roihahattaa sitten alkoholin nauttimisen voimasta liekkeihin.

Meillä ei kukaan henkilökunnasta sano, että ravintolaan ei pääse ihonvärin vuoksi, vaan sen takia, että tulee järjestyshäiriöitä. Se on ihan eri juttu kuin rotuerottelu.

Yksityisyrittäjän on tällaisina taloudellisina aikoina tehtävä töitä ja turvattava myös henkilökuntansa työllisyys. Emme halua ottaa mitään riskejä.

HENKILÖKOHTAISTA-PALSTA

Sinä nuori ja kaunis vaalea pitkä poika, ota yhteys kuumaan ja kiihkeään teekkaritytöön. Luvassa nahkaa eest ja takkaa. Yst. vast. toimitukseen nimim. 'Sado-Mervi'

Hubba Bubba etsii poppamiehen oikeata kättä! Menolippu Uuteen Guinea-Pig:iin ilmaiseksi! Hakijalta edellytetään homoutta ja kauppakoulua (yleensä jälkimmäinen riittää perusteeksi). Lisätiedustelut H.B., Box 9803, Uusi-Guinea-Pig, Polynesia.

VENDE

JUURET - 2

Savimajoissa Juffuren kylässä Kunta katseli tähitiä miettien onkohan muualla elämää. Hän näki tähdenlennon ja välittömästi hänen Fotonsa alkoi osoittaa elämisen merkkejä. Hän tunsi olevansa mies. Kunta muisti esi-isiensä hurjat kertomukset ajalta, jolloin oltiin vielä puissa ja syötiin banaaneita. Kunta itse käytti tätä nykyä banaaneja varsin muihin tarkoituksiin kuin esi-isät. Hän usiein vertasiakin fotoaan banaaneihin ja nauroi huomatessaan banaanien olevan paljon pienempiä. Huhkien ja läähättäen Kunta palasi majaansa.

Samaan aikaan kun Kunta naureskellen ihmetteli banaanien pienuutta alkoiivat Toubobit kaukana Arabiassa lastata laivojaan oranhakua varten. Mukaan otettiin luonnollisesti kaikki välineet, joilla neekereitä voitiin nöyrystää, kuten kettingit ja ruoskat. Toubobit olivat aikanaan kehittyneet Juffuren alueella vaikuttaneista neekereistä ja koska kehityksellä on tapana mennä eteenpäin Toubobien kallon sisälle oli integroitunut enemmän aivosoluja kuin neekereiden vastaaviin. Juffuressa väki tanssi sillä välin kuin Toubobit kehittelivät merenkulkutaitoaan sekä hankkivat tuliasaita.

Samalla tavalla kuin meri ärjyy Kunta ärjäisi huomatessaan, että Fotolla voi myös virtsata. Tehtyään tarpeensa Kunta juoksi savimajaansa syömään herkullisia koppakuoriaisia. Samaan aikaan toisaalla Toubobit rantautuivat Afrikaan suurilla kaleeriluksillaan. Toubobjohtaja käsiksi miestensä hakemaan saalista eli orjia. Arabiassa oli nimittäin pula työväestä; koska

olet viimeksi nähtyn arabin tekevän töitä? Pian partiot saapuivatkin Juffuren kylän liepeille ja aloittivat perusarabialaiseen tyylinsä hillittömän teurastuksen. Vain nuoret ja hyväkuntoiset säästettiin. Kunta sattui kuulumaan hyväkuntoisiin: oihan hän syönyt edellisenä iltana ravitsevia koppakuoriaisia pahimpaan nälkäänsä. No ei olisi kannattanut, nimittäin pian Kunta huomasikin olevansa airojen varressa kiskomassa kaleeria kohti sinistä merta.

Keskellä aavaa ulappaa Kunta pääsi hetkeksi pois airoista, koska tuuli alkoi kuljettaa alusta eteenpäin. Koska hän oli siistin näköinen, hänest pantiin kuuraamaan kantta. Ja tämä ei olisi tarina eikä mikään, jollei kukkaruukku olisi tipahtanut Kuntan päälle. Ja näin tapahtui ja näin oli hyvä. Keskellä merta kuntan päähän tippui kuin tippuikin kukkaruukku. Toubobit huomaavat tapahtuneen ja heittivät hänet välittömästi laidan yli. Eihän tajuttomasta neekeristä ole mitään hyötyä. Meriveden viileys saa Kuntan tajuihinsa ja hän herää huomataan valaan ahmaisevan hänet kitaansa. Valaan mahassa Kunta kohtaa Joonan, jonka reinkarnaatio on 1900-luvulla Sulo Aittoniemi. Joona ei ollut aikoinaan tunnettu pakolaismyönteisyystestää ja vihastuneena hän potkaisee tuon haisevan mutakuonon sinne, mistä se oli tullutkin.

Kunta alkaa pikkuhiljaan huomata, että neekerin on paha olla suuressa maailmassa ja että paras paikka neekerille on Juffure. Koska hän ei osaa uida, hän joutuu juoksemaan pitkin meren pohjaa kotiin. Kunta ei tiedä, ettei veden pohjalla voi hengittää, mikä pelastaakin

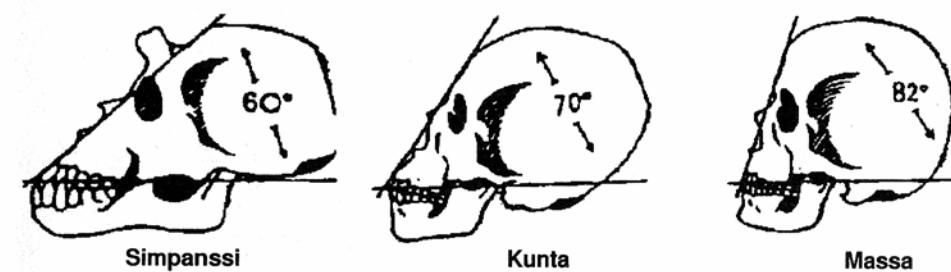
hänet lähes varmalta kuolemalta. Kunta lähti juoksemaan väärään suuntaan, mikä on aivan luonnonlista neekereille, ja Amerikkaanhan siitä joutui: ja suoraan puuvillapellolle. Matkalla pellolle Kunta huomaa pienien kiinnostavan punaisen napin. Hän painaa sitä kiinnostuneena ja räjähää käppaleiksi. Illalla Massa tekee lihasoppaa orjille.

Urkkia naurattaa suunnattomasti ja hän päättääkin laittaa näitä nappeja enemmänkin. Samaan aikaan Ison Madon visva oli jo kuivanut riittävästi ja mato riistäyti vapaaksi. Hän meni tervehtimään poikaansa Urkkiä. Urki ei oikein näyt...
Mitä Urki ei näyt?
Jännitys on sietämätön.
Lue seuraava jakso niin tiedät...

ROTUOPIN APC

Neekerin kasvokulma on lähempänä apinan kuin valkoisen eurooppalaisen kasvokulmaa. Simpanssin kasvokulma on 60 astetta, neekerin 70 ja valkoisen eurooppalaisen 82 astetta.

Tähän tiedemaailmaa kuohuttavaan tulokseen on päätynyt tunnettu saksalainen rotuopin asiantuntija, tohtori N'engele. Tutkimus kesti lähes kymmenen vuotta ja N'engele myöntää kiitokset Saksan Valtakunnankanslerille, joka tuki hänen työtään varauksemattomasti, omia ponnistuksiaan säästämättä ja tarjosi riittävästi tieteellistä tutkimusmateriaalia. N'engele pahoitteleekin, että nykypolvet eivät arvosta tarpeksi nyt julkaistuja tutkimustuloksia.

Simpanssi: Huomaa esiintyöntyvät leuat, suuret hampaat, litteä nenä ja luisu otsa.

Neekeri (Kunta): Kuten simpanssikin, leuat työntyvät voimakkaasti eteenpäin ja otsa kallistuu edelleen jyrkästi taaksepäin. Nenä on edelleen melko litteä ja hampaat suhteellisen suuret.

Valkoishoinen eurooppalainen (Massa): "Nykiyhminen". Huomaa suora leuka, leveä, korkea otsa ja pysty nenä.

RUMIEN NAISTEN SUURI SALAISUUS

Oli kaamea maanantaiaamu. Lojuin tuolissani Terminaalin toimituksessa jalat pöydällä silmät kiinni punaista norttia hitaasti henkäillen. Vasemmassa otsalohkossa tykitti MC Hammer ja mahaa poltti. Puhelin pirisi keskeyttääneen rauhallisen aamuhetkeni. Tuimaäninen päätoimittaja käski luokseen ylös 42. kerrokseen keskustelemaan kanssaan vakavasti. Nousin laiskasti tuolistani ja laahustin hissiin.

-Vitun homo! Et ole kirjoittanut lehteen jutun juttua kolmeen kuukauteen. Jos tahti ei parane niin lennät lehdestä pihalle.

Vanhalle viinalle lemahtaneen päätoimittajan sanat eivät olleet mairittelevia. En ollut halukas lähtemään Sinistä töitä ruikuttamaan, joten marssin suoraan päästä Gynekoon hoidattamaan itseni ilokaasuhoidolla krapulasta eroon.

Maatessani hoitopöydällä päänsäryн hitaasti hellittäässä sain jutun aiheen. Olin aina ystävieni kanssa ihmetellyt miksi nainen näyttää illalla viettelevän kauniilta, mutta kun aamulla löytää hänet kainalostaan, niin naikkonen on yön pimeinä tunteina muuttunut karmean rumaksi. Asia oli tutkimisen arvoinen.

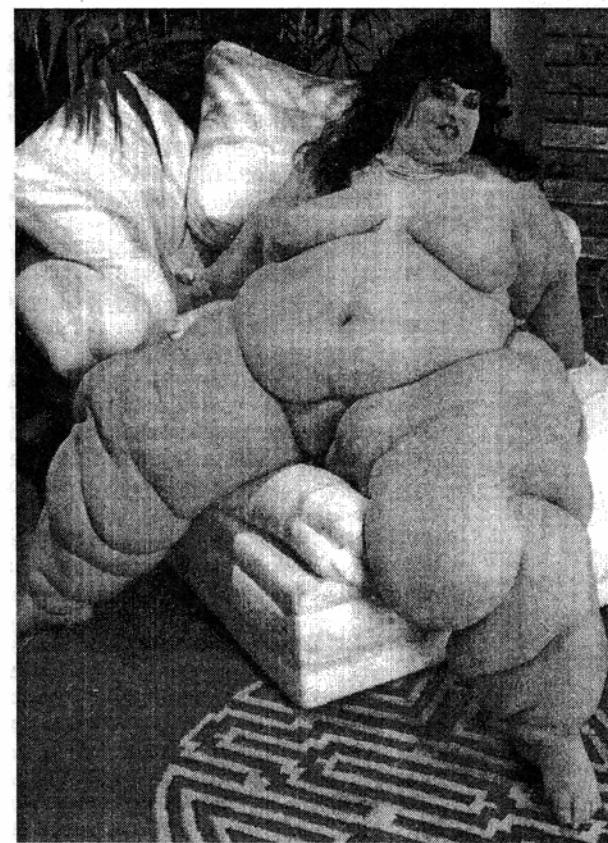
Asunnollani kiinnitin videokameran makuuhuoneen katonraajan tallentaakseeni tulevan yön tapahtumat nauhalle juoden samalla korin muntonia ja neljä pulloa Chateau de Oulu -91:tä. Ulkona hämärsi ja itse olin sopivassa töppi-kunnossa. Oli aika lähtää Pub Vapaa-Aikaan naisia iskemään.

Yhdeksän ison keppanan jälkeen silmiini osui hämmästyttävä uhkea pitkäraajainen platinavaalea blondi, joka jo muutaman silmäniskun ja imartelevan lauseen jälkeen oli valmis lähtemään kanssani jatkoille asunnolleni HalfWay Moor:iin.

100 neliön vaativammaksi varustetussa poikamiesboksissani otin heti kirjahyllystä esille John Vickstömin "1001 tapaa tehdä Se", laitoin CD-soittimeen soimaan hiljaa Yrjö Örisevän "Pure mua pehmeästi pepusta, Beibi"-älppärin, kamppasin kikattavan blondin

vaaleanpunaisin lakanoin verhotulle vesisängylle ja aloitin tempusta yksi, sivulta seitsemän. Kahdennenkymmenen sivun jälkeen menetin muistini, mutta kun aamulla heräsin ja vilkaisin petikumppaniani, niin karjaisin inhosta. Mikä hirveä puolihampaaton hutsu vieressäni makasiakaan. Potkin eukon ylös, työnsin ovesta ulos ja nakkelin vaatteet hänen peräänsä. Suljin nopeasti ulko-oven ja syöksyn vessaan oksentamaan.

Rauhoituttuani otin videon esiin ja tuoremehua hitaasti ryypiskellen aloin katsella nauhoitusta. Hämmästyksenä huomasin, että videolla

oleva nainen oli se komea blondi, jonka illalla iskin kapakasta. Kiinnostuneena jatkoin videon tarkailua. Kaikki sujui kuten muistelinkin, kunnes nainen kesken kihkeän aktiin iskee injektoruiskun selkääni. Blondi nousee ylös, mutta huumattuna en huoma mitään vaan teen epähuomiossa temput 486:ni korppuaseman kanssa. (Ilmankos kone väntää nykyään vähän tahmeasti.) Heti upean blondin häivytyä videokameran ulottumattomiin kuvaan astui hänen tilalleen puolihampaaton lihava hutsu asettuen viehkeästi hymyillen viereeni. Loput nauhasta olikin karmeaa katsottavaa. Itseäkin ihan hävetti.

Mutta hallussani oli nyt vedenpitävä todiste siitä, kuinka kauniit naiset pirullisesti vahdetaan rumiin kesken yön. Syynä ei siis suinkaan ole alkoholin aiheuttama harha, kuten yleisesti on oletettu, vaan jutun takana piilee jotakin paljon pelottavampaa ja uhkaavampaa. Tehtäväni koko maapalloa kohtaan oli selvittää asia.

Mittailin askeleillani eteisen mattoa edes takaisin miettien tulisesti johtolankoja, kunnes satuin potkaisemaan matolla huomaamatonta lojunutta paperipalasta. Kiinnostuneena nostin sen ylös. Lappunen paljastui henkilökohtaiseksi pesulakuitiksi Ming Li Foon kiinalaiseen alusasupesulaan. Kuitin oli varmasti pudottanut jompikumpi yöllisistä naisvierastani.

Kävin suihkussa mutta jätin partani ajamatta näyttääkseni karskimmalta. Soin vielä

nopeasti palan verimakkaraa, hyppäsin mattamustaan Porsche 911 turbooni ja hurautin keskustaan 78. Boulevardille Ming Li Foon kiinalaiseen pesulaan.

Pesulassa tuoksui teelle ja vanhalle suitsukkeelle. Ming Li Foo itse oli laiha ja vanha puolitoistametrinen vinosilmä. Vanhuksesta ei aluksi saanut millään tietoa siitä, kenelle pesulakuitti kuului, mutta uhattuani tehdä hänestä haisevaa hapankaalia ukko paljasti kuitinomistajattaren henkilöllisyden. Nainen oli nimeltään Päivi Pimppinen.

Joku idiootti oli pysäköinyt Ladansa kadunvarteen niin läheille Porscheani, että minun täytyi vauhdikkaasti pakittamalla työntää Ladaa taaksepäin, josta räsähänne hajosivat etuvalot. NKOTB-paitainen ladan omistaja tuli ikkunaani haukkumaan minua äänekkäästi kaikilla kikkelin eri synonymeillä.

-Fak juu. Painu Siperiaan runkkaamaan kommarii, tiuskaisin yhteenpuristettujen hampaideni välistä ja kaasutin slicksit kimeästi vinkuen muun liikenteen sekaan.

Puhelinluettelosta löytyi onneksi vain yksi Päivi Pimppinen. Kirjoitin hänen osoitteensa muistiin ja seuraavana aamuna olin hyvässä ajoin valmiina varjostamaan naista. Puoli kahdeksan aikoihin hän astui ulos. Helpotukseksi huomasin hänen olevan juuri saman platinablondin, jonka toissa iltana toin asunnolleni. Nainen nousi yönsiniseen BMW:hensä ja seurasin häntä Estonia Enterprises inc:n pääkonttoriin Big Street 23:een, jonne hän pysäköi autonsa ja astui sisälle sata kerroksiseen pilvenpiirtäjään.

Odotin viisi minuuttia ja seurasin naikkosta sisälle. Koko ensimmäisen kerroksen kattavan vastaanottoaulan lattia oli päälystetty marmorilla ja teräspaneeleiset seinät kiilisivät. Marssin suoraan infoon kysymään neiti Pimppistä. Sain kuulla projektisuunnittelija Pimppisen olevan tärkeässä kokouksessa, eikä häntä missään nimessä saisi häiritä ainakaan kahteen tuntiin. Mietin kolme sekuntia, vilautin Terminaalin vaikutusvaltaista lehdistökorttia ja pyysin haastattelu Estonia Enterprices inc:n pääjohtajalta. Infon isorintainen tyttö soitti pääjohtaja Ruth Pussyyn yksityissihteerille. Haastattelu järjestyi vaikka heti. Kiitin kauniisti ja vahtimestari ohjasi minut hissiin.

99. kerroksen kohdalla hissi pysähtyi. Astuin ulos ja sihteeri viittasi minut heti Rouva Pussyyn maisemakonttoriin, josta oli häikäisevä näköala yli kaupungin. Tervehdin rouva pääjohtajaa ja aloin kysellä ex tempore-kysymyksiä yrityksen historiasta, nykypäivästä ja tulevaisuudesta piirrellen samalla pimpan kuvia muistilehtiöni. Äkkiä muutin kysymysteni tylilä. Syttin Estonia Enterprices inc:tä ilottitöjen välityksestä ja valkoisesta orjakaupasta. Uhkaava äänenkäytöni ja karski ulkomuotoni tehosi.

Rouva Pussy vaikeni ja painoi pöydässään ollutta punaista nappia. Vastakkaisella seinällä ollut iso kirjahylly käännyti syrjään paljastaen pienen hissin. Äännettöminä astuimme hissiin, joka kihiityvällä nopeudella alkoi laskeutua alaspäin. Ohitimme maanpinnan, mutta hissi vain jatkoi matkaansa yhä alemmas maan sisään. Viimein 850 metrin syvyydessä hissi pysähtyi pehmeästi nytkähtään ja ovet suhavtivat auki.

Silmät hämmästyksestä levällään astuin sisään peruskallioon louhittuun 30 metriä korkeaan ja arviolta 50 metriä leveään halliin. Molemmillä seinillä oli kymmenessä kerroksessa vieri vieressä kookkaita lasilieriötä pitkälle silmäkantamattomiin, jossa jokaisessa makasi syvähorrokseissa oleva ruma, alaston nainen. Lieriöstä lieriöön risteilevistä happy- ja ravintoletkuista lähtevä pulputtava ääni sekä loistelampuista tuleva kelmeä valo loivat hautajaismaisen tunnelman.

Kävelin sanaakaan sanomatta eteenpäin askeleet aavemaisesti kaikuen käännellessä päättäni seinustalta seinustalle. Vieressäni kävellyt Rouva Pussy aloitti tarinan:

- 3400 vuotta Alfa Centaurissa Vagin A-planeettamme toinen kaksoisaurinko luhistui alkaen sateillä vaarallisia G-säteitä, jotka aiheuttivat kauniiden naistemme DNA-rakenteeseen peruuttamattoman geenimutaation. Siitä päivästä lähtien kaikki tytöläiset syntyivät rumina ja lihavina. Poikalapsiin mutaatio ei kuitenkaan vaikuttanut, vaan he tulivat maailmaan yhtä suloisina kuin aina ennenkin. Vuosikymmenet kuluvat. Komeat miehemme kyllästyivät rumiin naisiinsa ja he kaikki matkustivat Nymfoma Ani-planeetalle tulisten punatukkien luokse. Me naiset jäimme yksin. Niinpä rakensiimme kolme jättimäistä avaruusalusta, joilla 120 vuotta etsimme maailman-kaikkeudesta sopivaa planeettaa, kunnes löysimme Maan.

Jokaiselle mantereelle rakensiimme tietokoneohjatut robottikäyttöiset horroskammiot 1000 miljoonalle naiselleemme. Joka ilta palkkaamamme Maan kauniit neitoset lähtevät jokaisessa Maan kylässä ja kaupungissa houkutuslinnuksi miehille. Yöllä mies huumataan ja kauniin Maan tytösen tilalle astuu Vagin A:lainen nainen. Menettelytapamme ei ehkä mielestänne ole oikeutettu, mutta se on ainoa tapa, jolla naisemme saavat osakseen edes hetken kaipaamaansa miehistä lämpöä ja rakkautta.

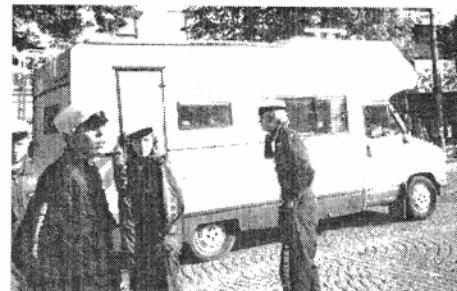
Rouva Pussy ojensi minulle kaksi Costa Rica-kahvipakettia ja vannotti minua olemaan hiljaa näkemästääni ja kuulemastani. Lupasin säilyttää salaisuuden. Astuessani ulos Estonia Enterprices inc:n pilvenpiirtäjästä kirkkaaseen auringonpaisteeseen kehittelin jo mielessäni kaksiosista artikkelisarja EY:n vaikutuksesta keskiliouen myytiin Kärsämäen Siwassa teknikan ylioppilaiden excursiomatkojen yhteydessä.

VENDE

VALTAKUNNALLISET JÄYNÄKISAT

Reissu on tehty ja Lahtikin nähty. Matkahan alkoi Reikusta, josta ei kylläkään ole muistikuvia; sen nyt ainakin tiedän, että kossua juotiin autossa matkalla Los Lahteen ja taju tuli taju meni...

Aamulla heräiltiin perillä ja aamu ei ole mitään ilman laatoitusta. Otimme laatan videolle. Seuraavaksi menimme ilmoittautumaan ja itse kisa oli valmis alkamaan. Ilmoittautumisvaiheessa oli paikalla vain 2 joukkueita ja olimme toisen joukkueen nähtyämme varmoja siitä, ettemme tulisi ainakaan viimeisiksi.

Siihen hurmoshenkeen oli syytä. Ensimmäiseksi menimme torille ja aloimme megafonia apuna käyttää ilmoittaa kaikelle kansalle sen suuren ilon, että Urpo ja Ana esiintyvät viimeisen kerran yhdessä kauppatorilla klo 12.00. Ilmoitimme myös, että Ana esiintyi tanssien yläosattomana ihmisten iloksi. Homma otettiin luonnollisesti videolle.

Paikalle saapui myös torivahti kyselemään

lupaa puuhillemme. Asuntoautomme oli nimittäin parkissa keskellä toria koijen keskellä ja vahti tahtoi tietää onko meillä luvat kunnossa megafonihommiin ja parkkeeraukseen. Ilmoitimme, että poliisi on antanut meille luvat. Ukko ihmetteli moista koska poliisi ei voi antaa toripaikkoja kenellekään ja vaati meitä pois. Megafonin käyttöön kuulemma voi saada luvan; ei parkkeeraukseen. No sanoimme poliisin ylittäneen valtuutensa ja poistuimme parkkipaikalle. Otimme homman videolle.

Seuraavaksi menimme Mallasjuoman tehtaille lippuvarkaisiin. Tehtaan salossa nimittäin oli 4 komeaa Lahden I lippua heilumassa. Liput olivat ilmeisesti haluttuja sekä kokonsa, että näyttäväytensä puolesta, koska lipputangon narut olivat vajieria ja lipun lasku ja nosto onnistuu lukitusta kaapista käsini. Ei syytä huoleen, sillä katkaisimme vajerit pihdeillä ja ottimme 2 lippua perempaan talteen. Toisen lipun vedimme Lahden kaupungintalon lipputankoon luonnollisesti ottaen lakit pois päästä ja laulaen Lapin Kulta-laulun samalla kun lippu nousi. Video surisi todisteeksi tapahtuneesta.

Oli syytä valmistaa myös pakollinen jäynä, joka oli teekkarilakin tekeminen näytävälle

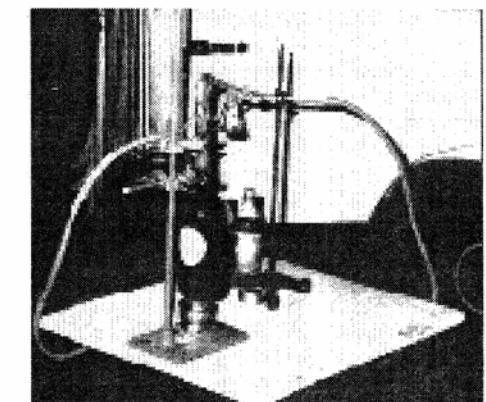
paikalle. 2 siirtyi tekopuuhuiin ja 4 meni sillä aikaa jäynäämään. Minä olin tekoryhmässä (keppanat olivat autossa) ja sillä aikaa muut jatkivat kaupungille jo tällä Oulussa tehtyjä työpaikkailmoituksia. Ilmoituksissa pyydettiin Mallasjuomalle tarkkamakuisia olenmaistajia sekä Citymarkettiin reippaita lähettejä. Puhelinnumerot mainoksissa luonnollisesti olivat oikeita. Ilmeisesti joku on soittanut työpaikan toivossa, ainakin itse soitimme ja pyysimme töitä. Homma otettiin kai videolle.

Kokoonnuimme taas torille klo 13.00 sotasuunnitelmaan ja aikamme kuluki liimasimme pikaliimalla 5 mk:n kolikon maahan ja menimme piiloon videoimaan kun ihmiset koittivat repiä rahaa maasta kynnet verillä. Aikamme kuvattuamme poistuimme. Eräs toriummuksen kyseli miltä miksi Ana ja Urpo eivät tuleetkaan. Paikalla oli kuulemma odottamassa suuri yleisöjoukko. Tarkoitus olikin esittää show, mutta emme jaksaneetkaan... ajattelimme, että on suurempi jäynä kai se olisi, jos mitään ei tapahdukaan... ja toisaalta autossa oli olutta.

Söimme pizzeriassa (lasku on kai tallessa) ja siirryimme kahvilaan, jossa oli tyhjä akvaario. Siis akvaariossa ei ollut edes vettä. No moinen oli meistä hämmentävä ja haimme torilta 2 muikkuja ja veimme ne akvaarioon. Pudotimme fisut sisään ja asettelimme ne mahdollisimman surkean näköisesti paikalle. Lopuksi teimme haastattelun paikallisesta asiakkaasta ja kyselimme häntä, että onko akvaariossa vettä liian vähän ja onko kalat hänен mielestään hyvinvoivan näköisiä. Luonnollisesti dokumentoimme tapahtuneen videolle.

Oli myös syytä tehdä jotain näytävää, joten soitimme 10:n Uutisiin sekä kävimme Etelä-Suomen Sanomien toimituksessa ilmoittamassa, että klo 15.00 Matti hyppää rullasuksilla Lahden muovimäestä. No määräaikana kuvaajat saapuivatkin paikalle ja kuvasivat kun hyppyrimäkeen kiivennyt

teekkari ensin voimisteli aikansa ja sitten työnsi matin likkeelle. Vauhti kiihtyi ja kamerat surisivat ja taisipa tulla uusi rullasuksimäkihypyn maailmanennätys. Kymppiutisten kuvaja kuvasi vielä senkin kun poistuimme mäestä alastulorinnettä pylvymäkeä laskien. Lopuksi otettiin lähikuva, kun silittelimme urheaa Mattia. Matti oli muuten leluuapasta ostettu gorillalelu ja rullasuksi oli Koneen pajalla taottu metallinen suksi, jonka pohja oli hiottu parempien liukuominaisuuksienvälistä takaamiseksi. Jotta kysymyksessä olisi ollut rullasuksihiihto niin olimme vielä liimanneet WC rullan suksien päälle.

Mitähän tällä laitteella syntyy???

Solmimme torilla myös sosiaalisia suhteita muiden joukkueiden kanssa ja lauloinme teekkarilauluja paikalla tunnelman kohottamiseksi. Koska homma oli niin mukavaa taisimme tehdä seuraavan jäynän vasta useiden tuntien kuluttua. Esitimme klo 21.00 tuomaristolle pakollisen varustuksemme torilla. Varustukseen kuului Napalm-Destroyer, tekari, karvalakkimalli, V ydinvoimala(llyjytön), azimuutti ja lörtä sekä kliininen tutkimuslaitteisto. Nämä varusteet olivat hyvin huolella tehtyjä ja tuomaristo olikin sitä mieltä, että täydet pisteet. Olimme ainoita

muuten. Ydinvoimalamme reaktori savusi ihan kivasti ja tuomaristo ihastelikin sitä lähemmin. Reaktorin vieressä lauhdutusrakennuksessa oli naru, jossa luki "ÄLÄ VEDÄ" sama ruotsiksi eli DRAG. No tuomaristo veti kumminkin ja tapahtui ydinvoimalaonnettomuus. Voimala nimittäin räjähti maan tasalle. Reaktori toimi vielä räjähdyksen jälkeenkin, mikä aiheutti luottamusta ydinvoimaan tuomaristossa. Poliisi oli paikalla, muttei reagoинut muuta, kuin että kävivät katsomassa 20 m päässä. Ajattelivat kai, että no sehän oli vain tulenosoituspanos keskellä kauppatoria ja oikeassahan he olivatkin. Tuomaristo halusi testata myös Napalm-Destroyeria ja heitimme napalm-pommimme torille palamaan. Hyvin se paloikin valaisten muuten niin ankeaa iltaa.

Seuraavaksi menimme vaatettamaan erään alastoman ja härskinnäköisen patsaan kaupungintalon edessä. Pistemme sen jalkaan oikein komeat tangat. Ja huomasimme itse asiassa, että patsas olikin entistä seksikkäämpi.

Klo 24.00 esittelimme pakollisen jäynämme, joka oli teekkarilakki. Laksi oli Hakkapeliitta patsaan päässä ja Diakunnan kuvaja taisi ottaa minusta valokuvan kun olin patsaan päällä. Tässä vaiheessa tuomaristo sanoi meidän olevan hyvässä johdossa kisojen tassä vaiheessa. No sehän aiheutti euforiaa ja menimme sen kuniaksi Hennalan varuskuntaan aiheuttamaan hälyystä. Leikkisimme aitaan reiän ja menimme sisään virittelemään pommejamme räjähdykskuntaan. Mukanani oli 3 tykinlaukausta ja 3 tulenosoituspanosta. No virittely ei ihan onnistunut mutta heittelimme TOPit kapiaisten asuntolan seinään ja videokuvaja kuvasi miten vartiomies toimisi tilanteessa. Kohta kuuluikin 3 räjähdystä ja muuta ei sitten kuulunutkaan. Vartiomies ei reagoинut mitenkään, joten videoille ei (onneskii) tullut dokumentointia... ne tykärit ei sytyneet. Oli kai vehkeissä vikaa.

No asiasta kimmastuneena menimme keskustaan ja laitoimme erään kadun moottorijoneuvolla ajo kielletty- merkin tilalle 100 km/h nopeusrajoituksen. Vaihtopaikka oli tarkoin harkittu sillä alla oli lisäkyltti "Ei koske takseja". Joku ihmispalo tykkäsi huonoa ja soitti poliisille asiasta. Menimme nukkumaan autoomme ja juuri ennenkuin nukkuminen olisi alkanut saapui 2 vihista polisia asuntoautoomme huutamaan. Kyydissämme oli vielä pari liikennemerkiä, joten ei muuta kuin putkaan koko remmi. Poliisilaitoksella meille huusi aikansa joku vittumainen poliisipäällikkö haukkuen ja herjaten meitä. Kai hänellä oli onneton nuoruus. No hän sai ainakin aikaan sen, että olimme kiinniotetut ja meidät heittettiin kaupunginvankilan poliisiselleihin. No siitä nyt en viitsi kertoa muuta kuin sen, että paikka oli normaalien opiskelijakämpän kokoinen. Siis sellit olivat 2 hengen soluja.

Terminaalin autotunnistuskilpailu, osa 1: Merkki ja malli?
Vastaukset vihreään laatikkoon OTIT:n kopioikoneen vierreense.

Jäynät olisi pitänyt esittää tuomaristolle klo 9.00 ja palkintojenjako olisi ollut klo 12.00, mutta pääsimme pois putkasta klo 14.00 eli tulimme viimeiseksi. Videokasetti on vieläkin poliisilla todistusaineistonä.

VARIOUS ARTISTS

OTTEITA FUKSICURSIOLTA

- Mitä me aamiaisella, johan me juotin se
- Joku OTIT:n fuksivastaava nukkui pommiin ja matkasi SIK:n serueessa
- 4-hengen sukset luisitivat hyvin Haparandassa
- Oikaistaan tästä
- Vende El ollut reissulla
- Kemin kaupunki lahjoitti kauniita ruusuja
- Pizzeriaan voi viedä myös omat oluet
- Mutta ei kai tavallisesti patsaissa ole vilkkuvaloja...
- Ykkösmaatriisin salat
- Majakka on matalalla lentäviä lentokoneita varten
- Onko Kemi maailman "selvin" kaupunki?
- Teekkarijoukkue (tietokillan) suoritti kaljaviestin rauhallisesti ja arvokkaasti sekä voitti kilpailun (toim.huom.)
- Hyi helvetti! Tämähän on ykköstä (teekkareiden suusta kuultua)
- Länsi-Pohjan keskussairaala tikkasi SIK:läisiä kauniisti
- Olis kait siitä voinut järkevämminkin ottaa...
- Kalle's grilliltä saa Euroopan parhaita hampurilaisia
- SIK:n fuksit olivat hyytyjiä (myöhästyneen fuksivastaavan kommentteja)
- Veitsiluoto on saasteeton laitos
- Vanne päässä?!?! Ei, sehän olikin lakkii!
- Kalle oli kuurilla
- Ensi kerralla huomattavasti rajumi reissu - ATK yhteistyöpäivillekö? (toim.huom.)
- Jos joku löytää totilasien alusia, ne voi palauttaa ravintola Ankkuuriin Kemissä
- Patrosen Pete tunki jätä puseroihin
- Kemissä on liike nimeltä Tuokkola. Mitähän se myy...
- Kemissä apteekin päivystys loppuu klo 22.00 - ei saanut salmiakkia
- Missä tällä on vessa?
- Biljardi on yllättävästi vaikea peli. Miksi siinä on Kemissä kaksi valkoista palloa?
- Kiitokset Ruotsin ja Suomen tulleille
- Ei jaksa kävellä huoltoasemalle asti, tuollahan on pusikko, tapetaan se!
- Missähän tällä on Alko (fuksien suusta kuultua)
- O.P.M. reissu, jota fuksit eivät olleet vielä sisäistäneet
- Afri-Colaa...Afri-Colaa...Afri-Colaa...Olvia...Olvia...Olvia...SININEN!

TEEKKARI !!!

STS / KAL

tarjoaa Sinulle

- opintolainatakuukset
 - lehdet ja julkaisut
 - edullisia vakuutuksia
 - lakimiespalvelut
 - työttömyysvakuutuksen
 - harjoittelupalkkasuositukset
 - neuvontaa
 - alennuksia
 - tilastoja
 - tutkimuksia
 - tietonsa ja taitonsa käyttöösi
- edullista edunvalvontaa jo **teekkariaikana**

SUOMEN TEKNILLINEN SEURA STS ry.
KORKEAKOULUINSINÖÖRIEN JA ARKKITEHTIEN
KESKUSLIITTO KAL ry.

Kysy lisää aluetointistolta
Tegnologiantie 1, 90570 Oulu, puh (981) **505 555**